គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប

Tonle Sap Technology Demonstrations for Productivity Enhancement

(TSTD - TA 7305-CAM)

សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពី

ដំណាំសណ្តែកបាយ លើដីស្រែ មុន និងក្រោយស្រូវវស្សា

ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៣

តារាងមាតិកា

អារម្ភកថា………………………………………………………………………… 1

១.សេចក្តីផ្តើម………………………………………………………………………… 2

២.ការដាំដុះដំណាំសណ្តែកបាយ …………………………………………………………2

២-១. ពូជសណ្តែកបាយដែលនិយមប្រើប្រាស់ …………………………………………… 2

២-២. ការជ្រើសរើសពូជ និងការរៀបចំគ្រាប់មុនដាំ…………………………………………… 3

២-៣- ការរៀបចំធ្វើជីកំប៉ុស្ត……………………………………………………………… 3

២-៣.១ វត្ថុធាតុផ្សំធ្វើជីកំប៉ុស្តគោក

២.៣.២. វិធីធ្វើជីកំប៉ុស្តគោក

២-៤. វិធីសាស្ត្រដាំដុះ………………………………………………………………… 5

២-៤-១. ការដាំដុះដោយបុកជារណ្តៅ

២-៤-២. ការដាំដោយឆូតគន្លងជាជួរ

២-៤-៣. ការដាំដោយព្រួស

២-៥. ការដករំលស់កូន…………………………………………………………………… 7

២-៦. ការប្រើប្រាស់ជី ……………………………………………………………………… 8

២-៦-១. ជីគីមី

២-៦-២. ជីលាមកគោ និងជីកំប៉ុស្ត

២-៧. ការកំចាត់ស្មៅចង្រៃ………………………………………………………………… 9

២-៨. ជម្ងឺ និងសត្វល្អិតលើដំណាំសណ្តែកបាយ វិធីការពារ និង កំចាត់ ……………………… 9

២-៨-១. ជម្ងឺសណ្តែកប្លួស

២-៨-២. ជម្ងឺអុចពណ៌ត្នោតលើស្លឹកសណ្តែកបាយ

២-៨-៣. សត្វល្អិតបំផ្លាញជញ្ជក់ជ័រ

២-៨-៣-១. ចៃ

២-៨-៣-២. ពីងពាងក្រហម
២-៨-៤. សត្វល្អិតចោះស៊ីផ្លែ និង ផ្កា
២-៨-៤-១. ដង្កូវឆ្នូតមានរោម
២-៨-៤-២. ដង្កូវមូរស្លឹក
២-៨-៥. សត្វល្អិតចោះស៊ីផ្លែ និង ផ្កា
២-៨-៥-១. សង្កើចពណ៌បៃតង
២-៩. ការប្រមូលផល …………………………………………………………………………………….. 14

២-១០. ការហាលសម្ងួតក្ទួរ……………………………………………………………. ……………………14

២-១១. ការទុកដាក់ ថែទាំគ្រាប់ពូជ…………………………………………………………………………..15

៣. ការកត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម និង វិភាគសេដ្ឋកិច្ច……………………..15

៣.១. ការកត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម ……………………………………………………….. 15

៣.២. ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានប្រមូលបាន សម្រាប់វិភាគចំណាយចំណូលផលិតកម្ម…………….. 17

អារម្ភកថា

គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប (TSTD) ជាគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស ដែលផ្តល់សហ-ហិរញ្ញប្បទានឥតសំណងសម្រាប់អនុវត្ត ដោយរដ្ឋាភិបាលហ្វាំងឡង់ មូលនិធិជៃគូអ៊ី-អាស៊ី និងចែករំលែកពុទ្ធិនៃសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ និង ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចូលរួមបដិភាគ មិនមែនជាថវិកា (ធនធានមនុស្ស ការិយាល័យបំពេញការងារ...) សម្រាប់អនុវត្តគម្រោង។ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ីជាអ្នកចាត់ចែងប្រតិបត្តិការផ្ទាល់ ជំនួសមុខឱ្យម្ចាស់ជំនួយ ។ គម្រោងបានធ្វើការសាកល្បងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្ម និង ផ្តល់សេវាព័ត៌មានជនបទ ដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់គ្រួសារកសិករខ្នាតតូចក្នុងខេត្ត កំពង់ចាម កំពង់ធំ សៀមរាប និង បន្ទាយមានជ័យ។

គម្រោងបានអនុវត្ត *កម្មវិធីធ្វើបង្ហាញដំណាំរួមផ្សំ (សណ្តែកបាយ ពោត...) លើដីស្រែ មុន ឬ ក្រោយស្រូវវស្សា* ក្នុងខេត្តទាំងបួន ។ ដោយសហការជាមួយមន្ត្រីកសិកម្មក្នុងខេត្តទាំងបួន គម្រោងបានអនុវត្តកម្មវិធីធ្វើបង្ហាញ និងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសដាំដំណាំសណ្តែកបាយ លើដីស្រែ ដោយប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀន ឱ្យធ្វើអនុវត្តជាក់ស្តែង ជាជំហានៗ តាមដំណាក់កាល លូតលាស់ ពេញមួយវដ្តដំណាំ។ សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពី ***ដំណាំសណ្តែកបាយលើដីស្រែ មុន ឬ ក្រោយស្រូវវស្សា*** នេះ បានរៀបចំឡើងដើម្បីផ្តល់នូវចំណេះដឹង និង ចំណេះធ្វើជាក់ស្តែង ដល់កសិករ ក្នុងគោលបំណងប្រើប្រាស់ដី និង សំណើមដី និងទឹកដែលមាន ឱ្យអស់លទ្ធភាព។

ខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសនេះ បានរៀបចំឡើង ដោយក្រុមអ្នកបច្ចេកទេស របស់គម្រោងសម្រាប់កសិករ ដោយផ្អែកលើជំហាន និង បទពិសោធន៍អនុវត្តជាក់ស្តែង កន្លងមក ក្នុងឆ្នាំ ២០១២-២០១៣។

ការអនុវត្តកម្មវិធីធ្វើបង្ហាញ និង បណ្តុះបណ្តាល ស្តីពី *កម្មវិធីធ្វើបង្ហាញដំណាំរួមផ្សំ (សណ្តែកបាយ ពោត ...) លើដីស្រែ មុន ឬ ក្រោយស្រូវវស្សា* នេះ អាចទទួលបានជោគជ័យ ដោយមានការគាំទ្រជាប់ជាបន្តពីថ្នាក់ដឹកនាំ និងបុគ្គលិកក្រុម ទីប្រឹក្សា គម្រោង ពី លោក **ប្រាក់ ថាវរមិដា** ប្រធានសម្របសម្រួលគម្រោង TSTD និង ជាអគ្គលេខាធិការរង នៃក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ និង លោក **លីវ លាងហ៊ី** ប្រធានក្រុមទីប្រឹក្សាគម្រោង និង ពីមន្ត្រី បច្ចេកទេស នៃមន្ទីរកសិកម្មខេត្តទាំងបួន។

រៀបរៀងដោយៈ

លោក ពិត ខុនហែល អ្នកជំនាញផ្នែកក្សេត្រសាស្ត្រ/បន្លែ របស់គម្រោង TSTD

ទូរស័ព្ទៈ 012 585 892

អ៊ីម៉ែលៈ khonhel@gmail.com

១. សេចក្តីផ្តើម

ដីស្រែទំនាបស្រូវវស្សាភាគច្រើន ត្រូវបានប្រើសម្រាប់តែដំណាំស្រូវ ប៉ុណ្ណោះ ទោះបីជា មានសំណើមក្នុងដី និង ទឹកអាចស្រោចស្រពបន្ថែម សម្រាប់ដំណាំរួមផ្សំរយៈពេលខ្លី ក៏ដោយ ។ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំ ចុងក្រោយនេះ មានការផ្សព្វផ្សាយជម្រុញ ឱ្យកសិករដាំដំណាំឆ្លងរដូវរយៈពេលខ្លី (ដូចជា ឪឡឹក បន្លែ សណ្តែកបាយ ពោត ...) លើដីស្រែ ។ ក្នុងន័យជម្រុញដំណាំរួមផ្សំបង្កើនរដូវនេះ គម្រោង TSTD អនុវត្តកម្មវិធីបានធ្វើបង្ហាញ និងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសដាំដំណាំរួមផ្សំ[1] (សណ្តែកបាយ) លើដីស្រែវស្សា ក្នុងគោលបំណង៖

- បង្ហាញបច្ចេកទេសដាំដំណាំសណ្តែកបាយ បង្កើនរដូវ មុន ឬ ក្រោយស្រូវវស្សាលើដីស្រែទំនេរ តាមតំបន់មានសំណើមសមស្រប ដើម្បីបង្កើនផលិតភាពដីស្រែ។
- បង្កើនប្រភពចំណូលដល់កសិករ និង ជីជាតិដី

២. ការដាំដំណាំសណ្តែកបាយ

២-១. ពូជសណ្តែកបាយដែលនិយមប្រើប្រាស់

សណ្តែកបាយមាន ២ ប្រភេទ គឺប្រភេទដែលមានសំបកផ្លែព៌ណខ្មៅនៅពេលទុំ និង ប្រភេទដែលមានសំបកផ្លែព៌ណប្រផេះ នៅពេលទុំ ។ សណ្តែកបាយមានសារៈប្រយោជន៍ច្រើនសំរាប់ធ្វើជាចំណីអាហាររបស់មនុស្ស និង ប្រភពចំណូល ។ វាជាដំណាំ ដែលអាចទាញយកអាសូតពីបរិយាកាសដោយខ្លួនឯង និងជួយបង្កើនជីជាតិដីផងដែរ ។ កសិករអាចដាំដំណាំនេះ នៅក្នុងស្រែមុនដំណាំស្រូវវស្សា ឬ នៅក្រោយពេលប្រមូលផលស្រូវរួច ភ្លាមៗ នៅពេលដែលដីស្រែ នៅមានសំណើមនៅឡើយ ពីព្រោះដំណាំនេះត្រូវការទឹកតិចតួច ក្នុងមួយវដ្តជីវិតរបស់វា។

[1] ក្នុងចំណោមដំណាំបានសាកល្បង មាន សណ្តែកបាយ ពោតផ្អែម បន្លែ ឪឡឹក។

២-២. *ការជ្រើសរើសពូជ និងការរៀបចំគ្រាប់មុនដាំ*

កសិករ ត្រូវប្រើពូជសុទ្ធល្អ ធន់នឹងជម្ងឺ ពូជធន់នឹងជម្ងឺឫស មានអត្រាដំណុះខ្ពស់ លើសពី ៨៥ ភាគរយ ផ្តល់ទិន្នផលខ្ពស់ និងជាពូជសមស្របតាមតំរូវការទីផ្សារ ។

មុនពេលដាំត្រូវជ្រើសរើសគ្រាប់អោយបានល្អ ចៀសវាងគ្រាប់ដែលមានការបំផ្លាញពីសត្វល្អិត ចង្រៃ និងជម្ងឺ ។ មានពូជសណ្តែកបាយច្រើនណាស់ ដែលកំពុងដាំដុះនិង លក់នៅទីផ្សារប្រទេសកម្ពុជា ដូចជាពូជក្នុងស្រុកដែលយើងស្គាល់ ពូជដែលរំដោះដោយវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និង អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម កម្ពុជា (CARDI) មានពូជ ស៊ីអឹមប៊ី-១ ស៊ីអឹមប៊ី-២ និង ស៊ីអឹមប៊ី-៣ និង ពូជនាំចូលពីប្រទេសជិតខាង ។

២-៣. *ការរៀបចំធ្វើជីកំប៉ុស្ត*

ដំណាំសណ្តែកបាយ ក៏ដូចជាដំណាំឯទៀតដែរ ត្រូវការសារធាតុចិញ្ចឹមពីដី។ ប្រភពសារធាតុ ចិញ្ចឹមមួយ បានមកពីការដាក់ជីធម្មជាតិ មានដូចជា លាមកសត្វ ជីកំប៉ុស្ត ជាដើម។ ជីកំប៉ុស្ត មានទម្រង់ ជាកំប៉ុស្តគោក និង កំប៉ុស្តទឹក។ កំប៉ុស្តគោក អាចធ្វើ បានច្រើនរបៀប។ ខាងក្រោមនេះ ជាវិធីមួយ អាចធ្វើជីកំប៉ុស្ត ឆាប់បានប្រើ។

២.៣.១. *វត្ថុធាតុផ្សំធ្វើជីកំប៉ុស្តគោក*

សមាសធាតុ និង រូបមន្តលាយ ធ្វើជីកំប៉ុស្តគោកគឺ ៖

លាមកគោ ឬ ក្របីពុកផុយ	១ ភាគ
ផេះអង្កាម ឬ ធ្យូងអង្កាម	0,៥0 ភាគ
កំបោរស	0,0៥ ភាគ

ថង់ប្លាស្ទិចថ្លាមាន២ស្រទាប់ធំ ឬ តូច អាស្រ័យលើបរិមាណដី ដែលយើងត្រូវផលិត បើថង់ច្រកដីរួច មាន កំពស់ ១,៥ម៉ែត្រ និង ដ្យាម៉ែត្រ (ឬ ធ្មេញឈើ) ២,៥ ម៉ែត្រ គឺអាចផលិតបានដីចំនួន ១ តោន។

ស្រោចទឹកផ្សើម នៅពេលលាយសារធាតុផ្សំចូលគ្នា។

<u>ឧទាហរណ៍:</u>

លាមកសត្វ (គោ ក្របីពុកផុយ)	១០០ គីឡូក្រាម
ផេះអង្កាម ឬ ធ្យូងអង្កាម	៥០ គីឡូក្រាម
កំបោរស	៥ គីឡូក្រាម

២.៣.២. វិធីធ្វើដីកំប៉ុស្តគោក

ត្រៀមសម្ភារៈដែលត្រូវការ រួមមាន តង់កៅស៊ូសម្រាប់ក្រាល ថង់ប្លាស្ទិចថ្លាមាន២ស្រទាប់សម្រាប់ច្រកដី ចប ប៉ែល បង្គី ជញ្ជីង។ល។ ចំពោះលាមកគោក្របី ត្រូវយកលាមកគោក្របី (ឬ កាកសំណល់ឡជីវឧស្ម័ន) ដែលស្ងួត ឬ សើមតិចៗហើយ ជ្រោយបំបែក រែងនឹងកញ្ច្រែង និងរើសកំទេចកំទីថង់ប្លាស្ទិច និង វត្ថុរឹង មិនរលាយផ្សេងៗ ចេញឱ្យស្អាត។

ចាក់វត្ថុធាតុផ្សំទាំង ៣ ចូលគ្នា នៅលើតង់កៅស៊ូ ដែលបានក្រាលលាយច្របល់ វាចូលគ្នាឱ្យសព្វល្អ តាមរូបមន្តខាងលើ ដោយមានស្រោចទឹក ឱ្យជោគល្មមចងក្របួចមាត់ថង់ប្លាស្ទិចថ្លាម្ខាងរួចដាក់បញ្ច្រាស (ខាងចង នៅក្រោម ធ្វើជាបាតថង់) ហើយជ្រើសរើសទីតាំងដាក់ថង់ដែលអាចដាក់ត្រូវកំដៅថ្ងៃបានល្អ ពេញមួយថ្ងៃ ។

ច្រកដីដែលលាយច្របល់គ្នារួច ចូលក្នុងថង់ប្លាស្ទិចថ្លា ហើយគៀរពង្រាយឱ្យពេញបាតថង់ បន្ទាប់ពីច្រកពេញ (ត្រឹមកម្រិតអាចក្របួចបាន) ត្រូវចំហរមាត់ថង់ ហាលថ្ងៃ ឱ្យបានយ៉ាងតិច ២ ម៉ោង មុននឹងចងក្របួចមាត់ថង់ ខាងលើ។

ចងមាត់ថង់ឱ្យជិតល្អ ហើយទុកហាលកណ្តាលថ្ងៃនៅទីតាំងនោះយ៉ាងតិច ១៤ថ្ងៃទើបអាចប្រើបាន។ ទុកកាន់តែយូរ កាន់តែប្រសើរ។

២-៤. *វិធីសាស្ត្រដាំដុះ*

ដំណាំសណ្តែកបាយ អាចដាំដុះពេញ ១ឆ្នាំ នៅតាមដីចំការតំបន់ខ្ពង់រាប តាមតំបន់តាមដងទន្លេ តាមដីកោះ ដីស្រែ និង ជាដំណាំឆ្លាស់ជាមួយ ដំណាំពោត សណ្តែកដី ដំឡូងមី ដាំនៅតាមចន្លោះដើមកៅស៊ូដែលនៅតូចៗ ដោយការបុកដាំជាជួរ ការឆូតដាំជាចង្អូរ និងការដាំដោយព្រួសលើដីដែលភ្ជួររួចហើយរាស់លប់ ។

កសិករ ក៏អាចធ្វើការដាំដុះបាននៅលើដីស្រែ ក្រោយពីការច្រូតកាត់ប្រមូលផលស្រូវវស្សាហើយភ្លាមៗ នៅពេលដែល ដីស្រែនៅមានសំណើមនៅឡើយ គឺនៅក្នុងអំឡុងពីចុងខែ វិច្ឆិកា ដល់ ខែមករា ហើយប្រមូលផលនៅរវាងក្នុងខែមករា និង ខែមីនា ។

ការរៀបចំដីបានល្អ និងដីនៅមានសំណើមគ្រប់គ្រាន់ គ្រាប់ចាប់ផ្តើមដុះទូលដីមកខាងលើក្រោយពីដាំបាន ៣ ថ្ងៃ ។ ចាប់ពីពេលដុះពន្លក រហូតដល់អាយុ ១៥ថ្ងៃសណ្តែកបាយមានការដុះលូតលាស់យឺត តែចាប់ពីអាយុ ២០ ថ្ងៃឡើងទៅ ចាប់ផ្តើមមានការដុះលូតលាស់លឿន ។ យើងអាចដាំសណ្តែកបាយ តាមវិធី ៣ យ៉ាង ៖

២-៤-១. *ការដាំដុះដោយបុកជារណ្តៅ*

- ត្រូវដាំសណ្តែកបាយចន្លោះពីជួរមួយទៅជួរមួយ ចំងាយ ៥០សង់ទីម៉ែត្រ (៥តឹក)

- ចន្លោះពីរណ្តៅមួយទៅរណ្តៅមួយ ២៥សង់ទីម៉ែត្រ (២តឹកកន្លះ)
- ក្នុងមួយរណ្តៅ ប្រើគ្រាប់ពូជ ពី ៤ ទៅ ៥ គ្រាប់
- ការដាំរបៀបនេះត្រូវការគ្រាប់ពូជចំនួន ៣០ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយហិកតា។ ក្រោយពីដុះបាន ១៥ ថ្ងៃ ត្រូវដកចោល ខ្លះ ទុក តែពី ២ ទី ៣ ដើមប៉ុណ្ណោះ ក្នុងមួយគុម្ព/រណ្តៅ។

២-៤-២. ការដាំដោយឆូតគន្លងជាជួរ

ចំណែកការដាំឆូតដាំជាចង្អូរ ត្រូវការគ្រាប់ពូជពី ៣០ ទៅ ៤០ គីឡូក្រាម ក្នុង១ហិកតា ។ ក្រោយពីភ្ជួរដីរួចរាល់ គេចាប់ផ្តើមភ្ជួរធ្វើជាគន្លងសំរាប់ដាក់គ្រាប់ គឺៈ

- ចន្លោះជួរពី ៥០ ទៅ ៦០ សង់ទីម៉ែត្រ (ឬ ពី៥ ទៅ ៦តឹក)
- ចន្លោះគុម្ព ពី១០ ទៅ ២០ សង់ទីម៉ែត្រ
- ក្នុង ១ គុម្ព ទុកពី ២ ទៅ ៣ ដើម
- ជំរៅកប់គ្រាប់ ពី ២ ទៅ៣ សង់ទីម៉ែត្រ

ការដាំតាមវិធីនេះត្រូវការគ្រាប់ពូជប្រមាណ ពី ២៥ ទៅ ៣០ គីឡូក្រាម ក្នុងដី១ហិកតា ហើយ អាចដាំដុះឆ្លាស់មុខដំណាំជាមួយ អំពៅ ពោត...។ល។

២-៤-៣. ការដាំដោយព្រួស

វិធីនេះគេនិយមអនុវត្តនៅតាមតំបន់ដងទន្លេ ពេលដីចំការនៅសើមល្អ។ បន្ទាប់ពីបាចរួច ត្រូវរាស់លប់គ្រាប់ មួយ ឬ ពីរសារ ប៉ុន្តែទាមទារឱ្យមានការដុះស្រុះគ្នានៃគ្រាប់ពូជ ដើម្បីប្រណាំងប្រជែងស្មៅចង្រៃ។ ក្នុងផ្ទៃដី ១ ហិកតា ត្រូវការពូជ ពី ៣០ ទៅ ៤០ គីឡូក្រាម ។

២-៥. ការដករំលស់កូន

ក្រោយពីដាំបាន រយៈពេល ពី១០ ទៅ ១៥ថ្ងៃ គេត្រូវដករំលស់កូនសណ្តែកបាយ ដោយទុកតែដើមណាដែលថ្លោស និងរឹងមាំជាងគេ ចំនួនពី ២ ទៅ ៣ដើម ក្នុង១គុម្ព និងត្រូវដកស្មៅចង្រៃឱ្យបានស្អាត ដើម្បីចៀសវាងការដណ្តើមជីជាតិពីដំណាំ ដែលធ្វើឱ្យដំណាំដុះលូតលាស់យឺត ។

២-៦. ការប្រើប្រាស់ជី

២-៦-១. ជីគីមី

ការប្រើប្រាស់ជីតាមបច្ចេកទេស និងត្រឹមត្រូវតាមពេលវេលា ធ្វើឱ្យដំណាំលូតលាស់ល្អ និងទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់ ។ ជីដែលគេនិយមប្រើលើដំណាំសណ្តែកបាយ គឺជីអ៊ុយរ៉េ ដេអាប៉េ និងប៉ូតាស្យូម ។ ការប្រើប្រាស់ជី ចែកចេញជា ២ ដំណាក់កាល គឺ ជីដេអាប៉េ និងប៉ូតាស្យូម (១០០ភាគរយ) ដាក់ទ្រាប់បាតមុនពេលដាំ ។ ចំណែក ជីអ៊ុយរ៉េ ដែលនៅសល់ ប្រើសម្រាប់ដាក់បំប៉នមួយលើកទៀត ក្រោយពីដាំបាន ២០ថ្ងៃ ដើម្បីជំរុញការលូតលាស់ និងបង្កើនកំពកឫស ។ ចំណែកដីដែលជាប្រភេទដីខ្សាច់ ដូចជាក្រុមដីប្រទះឡាង និងដីព្រៃខ្មែរ គេចាំបាច់ត្រូវប្រើជីអ៊ុយរ៉េក្នុងបរិមាណច្រើនដើម្បីឱ្យដំណាំលូតលាស់ល្អ និង បង្កើនកំពកឫស ។ ជីត្រូវដាក់ឃ្លាតពីគល់ចំងាយពី ៥ ទៅ ១០សង់ទីម៉ែត្រ រួចពូនដីលប់ឱ្យជិត ដើម្បីទប់គល់ដំណាំផង និងការពារជីមិនឱ្យបាត់បង់តាមរយៈការហើរ ទៅក្នុងបរិយាកាស និងការហូរច្រោះដោយសារទឹកផង ។

ឈ្មោះជី	កម្រិតជីទៅតាមក្រុមដី (គីឡូក្រាម ក្នុង ១ ហិកតា)		
	ព្រៃខ្មែរ ប្រទះឡាង (ដីខ្សាច់ ល្បាយខ្សាច់)	កំពង់សៀម ឡាបានសៀក ទួលសំរោង (ដីល្បាយអិដ្ឋ)	កៀនស្វាយ (ដីល្បាយ)
អ៊ុយរ៉េ	១៤៥	១៥	១៣
ដេអាប៉េ	១៣០	១៥៧	១៣៣
ប៉ូតាស្យូម	៥០	៥៨	៦៧

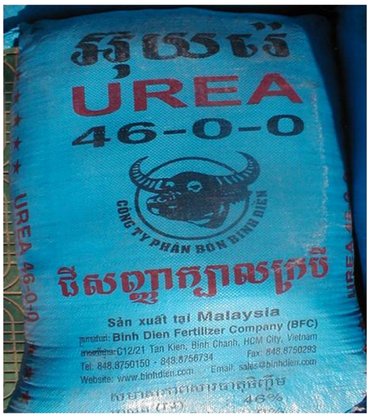

២-៦-២. ជីលាមកគោ និងកំប៉ុស្ត

ជីលាមកគោ និងជីកំប៉ុស្ត អាចប្រើនៅពេលទ្រាប់បាតក្នុងកម្រិត ៥តោន ក្នុង ១ហិកតា ឬ ០,៥ គីឡូក្រាម ក្នុង ១ ម៉ែត្រការ៉េ ។

២-៧. *ការកំចាត់ស្មៅចង្រៃ*

ការកំចាត់ស្មៅចង្រៃ ត្រូវធ្វើនៅរយៈពេល ១៥ និង ៣០ថ្ងៃក្រោយពីដាំ ។ បើហួសពេលនេះវានាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ប្រព័ន្ធឫស និង នាំដល់ការជ្រុះផ្កា ។

២-៨. *ជម្ងឺ និងសត្វល្អិតលើដំណាំសណ្តែកបាយ វិធីការពារ និង កំចាត់*

សត្វល្អិតដែលកើត លើដំណាំសណ្តែកមាន ដង្កូវរុយ ដង្កូវស្នែង ចៃសណ្តែក ពីងពាងក្រហម ដង្កូវកាត់ដើមកាត់ស្លឹក ស្រឹង រុយកូនសណ្តែក ដង្កូវស៊ីរុងក្បូរ ដង្កូវស៊ីផ្លែ ។ គេអាចកំចាត់សត្វល្អិតទាំងនេះ ដោយប្រើថ្នាំគីមីមួយចំនួន ឬ ប្រើវិធានការ អាយភីអឹម ។

ជម្ងឺសំខាន់ៗដែលកើតលើដំណាំសណ្តែកមាន ជម្ងឺអុតត្នោតលើដំណាំសណ្តែក (Cercospora Leaf Spot) ជម្ងឺ រួញលឿងលើដំណាំសណ្តែក (Mungbean yellow mosaic virus) ជម្ងឺ រលួយគល់ និង ឫស (Root and basal stem rot) និងជម្ងឺ រលួយខ្មៅ (Charcoal rot) ។

២-៨-១. *ជម្ងឺសណ្តែកបួស*

ជម្ងឺនេះច្រើនកើតលើដើមសណ្តែកដែលចាប់ពីអាយុមាន ១ខែ ក្រោយដំណុះ រហូតចេញផ្កា។

រោគសញ្ញា ៖ ស្លឹកបាត់បង់ពណ៌បៃតងបន្តិចម្តងៗ ពីចុងត្រួយមកក្រោម ដោយប្រែជាពណ៌លឿង នៅពេលជម្ងឺ រាតត្បាតពេញទំហឹង គ្រប់សរីរាង្គប្រែជាពណ៌លឿង ហើយងាប់តែម្តង។ ផ្លែ ក្បូរនៃដើមដែលកើតជម្ងឺនេះអាចមានគ្រាប់ តិចតួច ឬ គ្មានតែម្តង។ សណ្តែកបួស គឺឆ្លងពីដើមមួយទៅដើមមួយ ពីចំការមួយទៅចំការមួយ និង ពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយ ដោយភ្នាក់ងារបង្កជម្ងឺ និងវីរុស និងសត្វល្អិតជញ្ជូនជំរមានដូចជាពពួកចៃ ជាដើម។

ការការពារ និង កំចាត់

- ជ្រើសរើសពូជធន់នឹងជម្ងឺនេះ
- ដាំដុះស្របពេលដែលប្រជាជនក្នុងមូលដ្ឋានដាំ
- ជម្រះស្មៅឱ្យបានស្អាត
- ដកដើមកើតជម្ងឺចោល ដោយដុត ឬ កប់
- បាញ់ថ្នាំកំចាត់សត្វល្អិត (ថ្នាំផ្សំពីរុក្ខជាតិ ឬ ថ្នាំគីមី)

២-៨-២. ជម្ងឺអុចពណ៌ត្នោតលើស្លឹកសណ្តែកបាយ

ជម្ងឺនេះច្រើនកើតមាននៅរដូវវស្សា មានស្នាមអុចមូលៗពណ៌ត្នោតនៅលើស្លឹក ។ ជួនកាល មានពណ៌ក្រម៉ៅ ឬ ឈាមជ្រូក ដែលមានអង្កត់ផ្ចិតប្រវែង ៣ មីលីម៉ែត្រ បន្ទាប់មកចំណុចកណ្តាល ប្រែពណ៌ទៅជាប្រផេះ ហើយវាក៏ងាប់ អាចជ្រុះ មកដីបន្សល់ ទុកតែប្រហោងកណ្តាលតូចៗ។ ជម្ងឺអុចត្នោតរាលដាលយ៉ាងឆាប់រហ័ស កាលណាសីតុណ្ហភាព ប្រែប្រួល ពីត្រជាក់ទៅក្តៅសើម ដោយស្លឹកសណ្តែកទាំងឡាយត្រូវក្រៀមស្វិតជ្រុះទៅដី ។

វិធានការការពារ:

- ប្រើពូជធន់នឹងជម្ងឺ
- យកគ្រាប់សណ្តែកលាយជាមួយថ្នាំផ្សិតមុនពេលដាំ
- ទុកដីចោលទំនេរពីដំណាំដែលជាជម្រកនៃជម្ងឺនេះចំនួន ៣ ឆ្នាំ ដើម្បីបន្ថយការរាតត្បាត
- ការប្រើជីគ្រប់គ្រាន់ សំណើមសមស្របដល់ការលូតលាស់ មានសន្ទុះលឿនជៀសផុតពីការបំផ្លាញនៃជម្ងឺ នេះ ។ ជម្ងឺនេះរាតត្បាតក្នុងរយៈពេលសីតុណ្ហភាពចុះទាប ។

២-៨-៣. សត្វល្អិតបំផ្លាញជញ្ជក់ជ័រ

២-៨-៣-១. ចៃ

ចៃមានពណ៌ខ្មៅ ឬពណ៌ត្នោតក្រម៉ៅ មានទំហំ ១,៥ ទៅ ២មីលីម៉ែត្រ ។ ខ្លួនវាទន់ៗ ងាយនឹងបែកស្លាប់ណាស់ ពេលទើបនឹងញាស់វាគ្មានស្លាបទេ ។

ការបំផ្លាញ ៖

នៅពេលសណ្តែកបាយស្ថិតនៅក្នុងវគ្គបែកមែក (អាយុ២៣ថ្ងៃ) ចៃចាប់ផ្តើមបំផ្លាញយ៉ាងខ្លាំង ដោយជញ្ជក់យកទឹកជីជាតិលើសរីរាង្គខ្ចីពីដើម ត្រួយ និងមែក ។ វាធ្វើឱ្យត្រួយសណ្តែករួញរមូរ ការលូតលាស់ ខ្សោយ។ តាមធម្មតា គេសំគាល់ឃើញថា ពេលដែលមានចៃច្រើន ក៏មានស្រមោចទៅរោមជាមួយចៃនេះ ជញ្ជក់យកជាតិសើមម៉្យាងស្អិតៗ ដែលចៃនេះបញ្ចេញមកប្រលាក់ជាប់លើស្លឹក ។

វិធានការការពារ ៖

ត្រាំកំទេចថ្នាំខ្លាំង ១ គីឡូក្រាម សំរាប់ត្រាំទឹក ១ លីត្រ រយៈពេល ១២ ម៉ោង ទើបយកទឹកនោះទៅច្រោះ រួចលាយ ជាមួយទឹក ២០ លីត្រ ហើយយកសាប៊ូ ២០ ក្រាមលាយក្នុងទឹកថ្នាំនោះ កូរឱ្យសព្វ ទើបបាញ់ ។

ប្រើថ្នាំពុលគីមី (ប្រភេទថ្នាំជ្រាប)

២-៨-៣-២. ពីងពាងក្រហម

មានខ្លួនតូចៗ មើលនឹងភ្នែកទទេសឹងតែមិនឃើញ ខ្លួនវាមានពណ៌ក្រហម មានជើងប្រាំបី ។ វាចូលចិត្ត រស់ នៅផ្នែកខាង ក្រោមនៃស្លឹក ។

ការបំផ្លាញ ៖ ពីងពាងក្រហមជញ្ជក់ជ័រ ធ្វើអោយស្លឹកសណ្តែក មានពណ៌លឿងអុចខ្មៅតូចៗ ដែលបណ្តាល ឱ្យលែងលូតលាស់ ។

វិធានការការពារ ៖

- បាញ់ថ្នាំផ្សំពីរុក្ខជាតិ
- ថ្នាំគីមី (ហ្វូសឌ្រីន ៣ គ.ក្រ ក្នុង ១ ហិកតា)

២-៨-៤. សត្វល្អិតចោះស៊ីផ្លែ និង ផ្កា

២-៨-៤-១. ដង្កូវឆ្នូតមានរោម

ដង្កូវមានពណ៌ប្រផេះ ឆ្នូតខ្មៅតូចនៅតាមបណ្តោយខ្លួនវា និងមានរោមឆ្មារៗ នៅពាសពេញលើខ្លួនវាទៀតផង។ ទំហំខ្លួនប៉ុនចុងចង្កឹះ មានប្រវែង ៣៥មីលីម៉ែត្រ ។ មេអំបៅជាប្រភេទសត្វល្អិត មានពណ៌ខ្មៅដុំៗ ស្ថិតនៅពាសពេញលើស្លាបខាងលើវា ទទឹងកាងស្លាបមានប្រវែងប្រមាណ ៣០មីលីម៉ែត្រ ហើយមានពងពី១៨០ ទៅ២០០ (១សំបុក) ស្ថិតនៅផ្នែកខាងក្រោមស្លឹកជាកញ្ចុំមានសំឡីពណ៌សគ្របការពារលើពង ហើយញាស់ក្នុងរយៈពេលពី៧ ទៅ៩ថ្ងៃ។

ការបំផ្លាញ ៖ ដង្កូវឆ្នូតមានរោមដែលទើបញាស់ចាប់បំផ្លាញដោយចោះគ្រាប់ស៊ីនៅពេលដែលផ្លែសណ្តែក នៅខ្ចី ហើយវានៅបែកផ្សេងពីគ្នា ។ ដង្កូវប្រភេទនេះចេញរកស៊ីពេលល្ងាចត្រជាក់ និងពេលព្រឹក ដល់ពេលក្តៅវាចុះមកជ្រកលាក់ខ្លួននៅក្រោមផ្ទៃស្លឹក ។ ដង្កូវនេះអាចស៊ីដំណាំច្រើនប្រភេទ ដូចជា កប្បាស ពោត ថ្នាំជក់ និងបន្លែ ផ្សេងៗទៀត ។

វិធានការការពារ ៖

គេអាចសំលាប់ដង្កូវឆ្នូតមានរោមដោយប្រើថ្នាំផ្សំពីរុក្ខជាតិ ឬ ថ្នាំពុលគីមី ។

២-៨-៤-២. ដង្កូវមូរស្លឹក

២-៨-៥. សត្វល្អិតចុចជញ្ជក់ផ្លែ

២-៨-៥-១. សង្កើចពណ៌បៃតង

មានខ្លួនសំប៉ែត មានស្លាបលើរឹងពាក់កណ្តាល និងស្តើងទន់ពាក់កណ្តាល មានពណ៌ស្លឹកឈើ ស្លាបក្រោមស្តើងថ្លាដូចប្លាស្ទិច បណ្តោយខ្លួនប្រវែង ១៥មីលីម៉ែត្រ ហើយមានស្នែងស្រួចពីរត្រង់ទៅមុខ នៅលើ ក្បាលរបស់វា ។

ការបំផ្លាញ ៖ វាចូលចិត្តជញ្ជក់គ្រាប់នៃផ្លែ ធ្វើអោយសណ្តែកស្កកគ្មានគ្រាប់ ។

វិធានការការពារ ៖ ត្រូវប្រើថ្នាំផ្សំពីរុក្ខជាតិ ឬ ថ្នាំពុលគីមី ។

២-៩. ការប្រមូលផល

ផ្លែសណ្តែកបាយចាប់ផ្តើមទុំនៅពេលមានអាយុពី៥០ ទៅ៧០ថ្ងៃ ឬ នៅរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ ក្រោយពេលចេញផ្កា អាចបេះប្រមូលផលបាន នៅពេលទុំសំបកក្បូរប្រែពីព៌ណបៃតងក្រម៉ៅទៅជាខ្មៅ ឬ ព៌ណលឿងប្រផេះ សំបកក្បូរស្ងួតក្រៀម គ្រាប់ក្នុងផ្លែរលុង គ្រាប់ឡើងរឹង ហើយភ្លឺរលោង និងសំណើមគ្រាប់មានប្រមាណពី ២០ ទៅ ២៥% ។ ចាប់ពីអាយុ ៧០ថ្ងៃឡើងទៅ ស្លឹកទាំងអស់ប្រែព៌ណលឿង និងក្រៀមជ្រុះតែម្តង។ ដោយការទុំរបស់ដំណាំនេះ ពុំមានលក្ខណៈ ស្រុះគ្នា គេអាចប្រមូលផលពី ២ ទៅ ៣ លើក ។

លើកទី១៖ នៅពេលសណ្តែកទុំបានប្រមាណពី ៥០ ទៅ ៧០%
លើកទី២៖ នៅរយៈពេល១៥ថ្ងៃក្រោយប្រមូលលើកទី១
លើកទី៣៖ អាចមានលើកទី៣ រយៈពេលពី ៧ ទៅ ១០ថ្ងៃ ក្រោយប្រមូលលើក២ ។

ការប្រមូលផលគួរធ្វើនៅពេលព្រឹក ពីព្រោះនៅពេលថ្ងៃរសៀល មានអាកាសធាតុក្តៅ នាំឱ្យងាយរបើកសំបកជ្រុះគ្រាប់ ។

២-១០- ការហាលសម្ងួតក្បួរ

បន្ទាប់ពីបេះផ្លែពីចំការហើយ គេយកផ្លែទាំងនោះទៅហាលរយៈពេលពី ៥ ទៅ១០ ថ្ងៃ ហើយគេវាយផ្លែនោះនឹងដំបងឈើ ដើម្បីឱ្យបែកគ្រាប់(វាយល្មមៗ) រួចគេសំអាតសំបកនោះចេញ ។ ក្នុងករណីគ្រាប់ចំណីគេអាចប្រមូលទុកក្នុងជង្រុក ឬបាវតែម្តងតែបើករណីជាគ្រាប់សំរាប់ទុកពូជ គេត្រូវហាលបន្ថែមរយៈពេលពី២ ទៅ ៣ថ្ងៃទៀត ដើម្បីឱ្យគ្រាប់ស្ងួតល្អ ទើបអាចទុកពូជបាន ។

២-១១- ការទុកដាក់ ថែទាំគ្រាប់ពូជ

ដើម្បីទុកដាក់គ្រាប់អោយមានសុវត្ថិភាព ការរក្សាទុកដាក់គ្រាប់ពូជសម្រាប់ប្រើប្រាស់ នៅរដូវបន្ទាប់ គឺគ្រាប់ពូជត្រូវមានសំណើមពី ១២ ទៅ ១៣% ហើយត្រូវរក្សាទុកដាក់នៅកន្លែង ដែលគ្មានសត្វល្អិត គ្មានខ្យល់ចេញចូល ឬទុកនៅក្នុងធុងបិទជិត ឬ អាចរក្សាទុកដោយប្រើប្រាស់ថ្នាំការពារសត្វល្អិត ។

៣. ការកត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម និង វិភាគសេដ្ឋកិច្ច

៣.១. ការកត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម

ការកត់ត្រាទុកនូវតួរលេខចំណាយចំណូល មានសារៈសំខាន់ណាស់ ។ មានហេតុផលជាច្រើន ដែលគេចាំបាច់ត្រូវកត់ត្រាជាប្រចាំ ពីចំណាយចំណូលផលិតកម្ម ។ ខាងក្រោម ជាហេតុផលចំបងៗមួយចំនួន ៖

- ប្រសិនបើគ្មានការកត់ត្រាពីអ្វីដែលត្រូវបានចំណាយ ហើយអ្វីដែលបានចំណូលនោះទេ យើងនឹងមិនអាចដឹងបានទេ ថាតើ មុខជំនួញរបស់យើងខាត ឬ ចំណេញ? ចូរចងចាំថា ការទទួលបានប្រាក់ចំណូលរាល់ថ្ងៃ មិនមានន័យថា យើងបានទទួលប្រាក់ចំណេញនោះទេ ។

- ប្រសិនបើយើងដឹងច្បាស់ពីមុខចំណាយ និង មុខចំណូលច្បាស់លាស់ យើងអាចរិះរកវិធីដើម្បីគ្រប់គ្រងជំនួញ ឱ្យបានកាន់តែល្អ កាន់តែបានចំណេញច្រើន។
- កំណត់ត្រាអាចត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើផែនការចំណាយនៅពេលអនាគត ព្រោះយើងអាចដឹងពីតំលៃ និង ធនធានដែលត្រូវចំណាយ ។

គោលដៅចំបងនៃធ្វើជំនួញ ឬ ផលិតកម្មអ្វីមួយ គឺរកបានចំណេញ និង កាន់តែចំណេញច្រើន ។ ប្រាក់ចំណេញ ជា ផលសង (ឬ ភាពខុសគ្នាជាវិជ្ជមាន) រវាង **ប្រាក់ចំណូល** (បានមកពីការលក់ផលិតផល ឬ សេវាកម្ម) និង **ប្រាក់ចំណាយទាំងអស់** ។ ចំណាយ អាចបែងចែកជា ២ ប្រភេទ គឺ ៖

(១) **ចំណាយថេរ** (មិនប្រែប្រួល [2]) គឺជា ចំណាយមូលធន ដូចជា ដី សំណង់ គ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍កសិកម្ម ឃ្លាំង សម្ភារៈសាងសង់ទ្រើងត្រសក់ ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដំណក់ទឹក រោងបណ្តុះផ្សិត ទ្រុងមាន់ គ្រឿងចក្រ...... ដែលមានតំលៃ (ត្រូវកាត់រំលស់) ជាប្រចាំ ទោះជាមានការផលិត ឬក៏ គ្មាន ក៏ដោយ ។ ដោយសារឧបករណ៍ និងសម្ភារៈ ក្នុងមុខចំណាយថេរទាំងនេះ អាចប្រើបានច្រើនដង (ប្រើម្តង មិនអស់) ហើយ អាចប្រើនៅក្នុងផលិតកម្ម សារក្រោយៗទៀតនោះ គេត្រូវគិតរំលស់វា ជាច្រើនសារ/ដង ។ ការកំណត់ចំនួនសាររំលស់ថ្លៃឧបករណ៍ និង សម្ភារៈ ក្នុងប្រភេទចំណាយថេរនេះ អាចគិតបានច្រើនបែប ដូចជា តាម ចំនួនសារ (ដង) ផលិតកម្ម តាមអាយុកាល (រយៈពេល) អាចនៅប្រើបានរបស់វា ...... ។
(២) **ចំណាយប្រែប្រួល** គឺជាប្រភេទចំណាយជាក់ស្តែងសម្រាប់ការផលិត ផលិតផល ឬសេវាកម្មអ្វីមួយ។ ការចំណាយប្រភេទនេះ រួមមាន វត្ថុធាតុដើម ដូចជា គ្រាប់ពូជ ជី ថ្នាំ កំបោរស ការរៀបចំដី ថ្លៃបូមទឹកស្រោចស្រព ពលកម្ម ...... ដែលត្រូវការ ចាំបាច់សម្រាប់ផលិតរបស់ ឬ ផលិតផលអ្វីមួយ (ដូចជា ផ្សិតចំបើង មាន់ ជ្រូក......) ។

ដើម្បីឱ្យដឹងច្បាស់ ថាតើគោលដៅជោគជ័យជំនួញ សម្រេចបានត្រឹមណានោះ គេត្រូវការព័ត៌មានជាចាំបាច់ ដែលមិនអាចរកបាន ក្រៅតែពីការកត់ត្រាជាប្រចាំ និង បានត្រឹមត្រូវរបស់យើងនោះឡើយ ។ ការកត់ត្រា អាចផ្តោតលើការប្រមូលព័ត៌មានចាំបាច់ សម្រាប់វិភាគចំណាយ និងចំណេញ និង តម្រង់ទិសមុខរបរ ឬ ផលិតកម្ម តាមពេលវេលា ឲ្យចំ ឆ្លើយតបតម្រូវការទីផ្សារ និង

[2] នៅពេលទិញ ឬសាងសងហើយ (គឺថា បានចំណាយហើយ) ទោះបីប្រើ ឬមិនប្រើក្តី សម្រាប់ការផលិតទំនិញ (ផលិតផល) អ្វីមួយ ក៏ដោយ ក៏គុណភាព (គឺថា វាក្លាយបន្តិចម្តងៗ ទៅជារបស់ចាស់ សឹករេចរិល......) ហើយ តំលៃរបស់វា នឹងត្រូវបាត់បង់ បន្តិចម្តងៗ ទៅតាមនោះដែរ។

ទៅអនាគតខាងមុខ ។ ខាងក្រោមនេះ ជាទម្រង់កត់ត្រា[3] សាមញ្ញមួយ ដែលកសិករ អាចប្រើសម្រាប់កត់ត្រាចំណាយ ចំណូលរបស់ខ្លួន ។

ក. តារាងចំណាយ

ឈ្មោះផលិតកម្ម:………………………………………
ថ្ងៃចាប់ផ្តើមផលិតកម្ម:………………………………… ថ្ងៃបញ្ចប់ផលិតកម្ម:………………………

ល.រ	មុខចំណាយ	ឯកតា	ចំនួន	តំលៃ ១ឯកតា	ទឹកប្រាក់សរុប

ខ. តារាងចំណូល

ឈ្មោះផលិតកម្ម:………………………………………
ថ្ងៃចាប់ផ្តើមផលិតកម្ម:………………………………… ថ្ងៃបញ្ចប់ផលិតកម្ម:………………………

ល.រ	មុខចំណូល	ឯកតា	ចំនួន	តំលៃ ១ឯកតា	ទឹកប្រាក់សរុប

៣.២. ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានប្រមូលបាន សម្រាប់វិភាគចំណាយចំណូលផលិតកម្ម

ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន ចាំបាច់ ត្រឹមត្រូវ គេត្រូវកំណត់ឲ្យបានច្បាស់ពីមុខចំណាយ និង ចំណូលទាំងអស់ ហើយកត់ត្រាបានជាប្រចាំ និង បានត្រឹមត្រូវពីព័ត៌មាន ដែលបានកំណត់ទាំងនោះ ។ ព័ត៌មានប្រមូលបានទាំងនេះ នឹងត្រូវប្រើសម្រាប់វិភាគសេដ្ឋកិច្ច (គឺ ថ្លៃដើមផលិតផល និង ប្រាក់ចំណេញ) របស់ផលិតកម្មណាមួយ ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជា គំរូកត់ត្រា និង វិភាគចំណាយ និង ចំណូលនៃការដាំដំណាំសណ្តែកបាយលើដីស្រែ របស់កសិករ នៅស្រុកស្ទឹងត្រង់ ខេត្ត កំពង់ចាម ។

[3] តាមគំរូ សៀវភៅកត់ត្រាគ្រប់គ្រងកសិដ្ឋានកសិករ របស់ គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនផលិតភាព ជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប។

ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចការដាំដុះដំណាំសណ្តែកបាយលើដីស្រែ

ឈ្មោះកសិករៈ ប៊ួយ កេង ភូមិ សំបូរ ឃុំ សូភាស ស្រុក ស្ទឹងត្រង់ ខេត្ត កំពង់ចាម

ដំណាំៈ សណ្តែកបាយ ពូជៈ ស្ពានីយចំការលើ

ថ្ងៃចាប់ផ្តើមៈ ថ្ងៃទី ០៤ មករា ២០១៣ ថ្ងៃប្រមូលផល ថ្ងៃទី ០៣ មេសា ២០១៣

លើផ្ទៃដីៈ ៤.០០០ ម៉ែត្រការ៉េ

បរិយាយ	ឯកត្តា	ចំនួន	តម្លៃ/ឯកត្តា	សរុប	ចំនួនសារ រំលស់	សរុប ក្នុង១រដូវ
១-ចំណូល						
ប្រាក់ចំណូលបានពីលក់គ្រាប់សណ្តែកបាយ	គីឡូក្រាម	350	5.000	1.750.000	-	1.750.000
ចំណូលសរុប		350				1.750.000
២ក-ចំណាយ ប្រែប្រួល						
ថ្លៃរៀបចំដី (៤.០០០ ម៉ែត្រការ៉េ)	សារ	2	50.000	100.000	-	100.000
គ្រាប់ពូជសណ្តែក	គីឡូក្រាម	10	5.200	52.000	-	52.000
ជីអិនប៉េកា/ជីគីមី (ប្រភេទ អ៊ុយរ៉េ និងដេអាប៉េ)	គីឡូក្រាម	20	2.400	48.000	-	480.000
ជីធម្មជាតិ	គីឡូក្រាម	1.000	50	50.000	-	50.000
ថ្នាំកំចាត់ជម្ងឺផ្សិត និងសត្វល្អិត	លីត្រ	1	20.000	20.000	-	20.000
កម្លាំងពលកម្មព្រួសគ្រាប់	នាក់-ថ្ងៃ	1	15.000	15.000	-	15.000
កម្លាំងពលកម្មធ្វើស្មៅ	នាក់-ថ្ងៃ	2	15.000	30.000	-	30.000
កម្លាំងពលកម្មដាក់ជីបំប៉ន	នាក់-ថ្ងៃ	2	15.000	30.000		30.000
កម្លាំងពលកម្មប្រមូលផល	នាក់-ថ្ងៃ	4	15.000	600.000		600.000
កម្លាំងពលកម្មវាយបំបែកសំបក	នាក់-ថ្ងៃ	2	15.000	30.000		30.000
កម្លាំងពលកម្មបក់ រោយសម្អាតគ្រាប់	នាក់-ថ្ងៃ	1	15.000	15.000	-	15.000
សរុបចំណាយប្រែប្រួល (TVC)						1.422.000
៣ក-ប្រាក់ចំណេញ ធៀប ចំណាយប្រែប្រួល TVC			-	-	-	328.000
២ខ-ចំណាយមិនប្រែប្រួល/ថេរ						
ចង់កៅស៊ូសំរាប់ធ្វើជីកំប៉ុស្ត	ម៉ែត្រ	4	3.000	12.000	2	6.000
សរុបចំណាយមិនប្រែប្រួល/ថេរ (TFC)						6.000
២គ-ចំណាយសរុប (TC = TVC+TFC)						1.428.000
៣ខ-ប្រាក់ចំណេញ ធៀបចំណាយ សរុប TC						322.000